

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.198 van 22 oktober 2013
in de zaak A. 207.541/XII-7199**

In zake: Victor SOENS
woonplaats kiezend te
1853 Grimbergen
Acacialaan 4/A

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

Christian TAES
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenber
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 december 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de beslissing van 14 december 2012 van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand houdende benoeming van Christian Taes tot burgemeester van de gemeente Kortenberg.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Christain Taes heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 februari 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 oktober 2013.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter-Jan Staelens,, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 14 december 2012 benoemt de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand Christian Taes tot burgemeester van de gemeente Kortenberg.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De door verzoeker ingediende “memorie van wederantwoord” ten aanzien van het verzoekschrift tot tussenkomst is niet in de procedure voorzien en wordt uit de debatten geweerd.

5. Verzoeker diende ook een “Memorie van verzoeker na verslag” in.

Indien blijkt dat het beroep tot nietigverklaring doelloos is of dat het slechts korte debatten vereist, brengt het lid van het auditoraat daarvan, luidens artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement), onverwijld verslag uit aan de voorzitter van de kamer belast met de zaak. De voorzitter roept vervolgens de partijen op om op korte termijn voor hem te verschijnen; het verslag wordt bij de oproeping gevoegd. Bij de toepassing van artikel 93 voorziet het algemeen procedurereglement er bijgevolg niet in dat de partijen na het auditoraatsverslag nog procedurestukken indienen. De “Memorie van verzoeker na verslag” van verzoeker wordt derhalve uit de debatten geweerd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

De exceptie

6. De verwerende en de tussenkomende partij werpen verschillende excepties van onontvankelijkheid op, waaronder de exceptie dat het beroep geen ontvankelijk middel bevat, zodat het niet ontvankelijk is.

Verzoeker voert in de memorie van wederantwoord geen verweer op deze exceptie.

Beoordeling

7. Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement moet de verzoekende partij in haar verzoekschrift een uiteenzetting geven van de middelen die zij tot staving van het annulatieberoep aanvoert. Onder “middel” in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement wordt verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het verzoekschrift dient ten minste één ontvankelijk middel te bevatten. Het ontbreken van een middel in het verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het annulatieberoep tot gevolg.

8. Verzoekers uiteenzetting in het verzoekschrift omvat enkel feitelijke opmerkingen en “motiveringen” voor het beroep waaruit in wezen blijkt dat hij de tussenkomende partij niet geschikt bevindt voor het ambt van burgemeester, doch verzoeker zet niet uiteen welke rechtsregel hij geschonden acht en al evenmin wordt uiteengezet waarom die regel dan geschonden zou zijn. Een dergelijke uiteenzetting voldoet niet aan de voorwaarde opgelegd door het algemeen procedurereglement.

De uiteenzetting in het verzoekschrift bevat bijgevolg geen ontvankelijk middel. De nadere feitelijke argumenten in de memorie van wederantwoord kunnen niet met goed gevolg worden aangevoerd om deze initiële onontvankelijkheid te verhelpen.

9. De exceptie is gegrond en bij gebreke aan een middel in het verzoekschrift, is het beroep niet ontvankelijk.

De zaak kan op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement bijgevolg met korte debatten definitief worden beslecht.

VI. Geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep

10. De verwerende partij “suggereert” om toepassing te maken van artikel 37 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dat als volgt luidt:

“Als, na inzage van het verslag of het aanvullend verslag van de auditeur, de Raad van State vindt dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep verantwoord kan zijn, bepaalt het arrest daartoe een hoorzitting op een nabije datum (...)”.

Beoordeling

11. De geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep kan enkel aan een verzoekende partij worden opgelegd wanneer de Raad van State vaststelt dat het beroep te kwader trouw wordt ingesteld of met een oogmerk om te schaden of te misleiden of voortvloeit uit laakbare praktijken, die rechtstreeks aan de verzoekende partij zelf zijn toe te schrijven of dat het beroep niet wordt ingesteld om het doel te verkrijgen dat de wet toestaat dat het verschaft (GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, punt B.22.3). Om reden van het feit dat een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep een beperking van het fundamentele recht op toegang tot een rechter kan vormen, dient dat begrip aldus restrictief te worden geïnterpreteerd.

Mede in het licht van het door de tussenkomende partij overgelegde, weliswaar nog niet definitieve vonnis van de correctionele rechtbank te Leuven van 26 juni 2012 - waarin met gezag van gewijsde is gesteld dat de verzoeker, op de dag van de voornoemde uitspraak, verkeerde in een staat van geestesstoornis die hem ongeschikt maakt tot het controleren van zijn daden en waarbij de internering van verzoeker als veiligheidsmaatregel wordt bevolen - acht de Raad van State het niet opportuun om in de gegeven omstandigheden – die niet worden tegengesproken door de verwerende partij - toepassing te maken van artikel 37, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 oktober 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Johan Pas,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques